Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

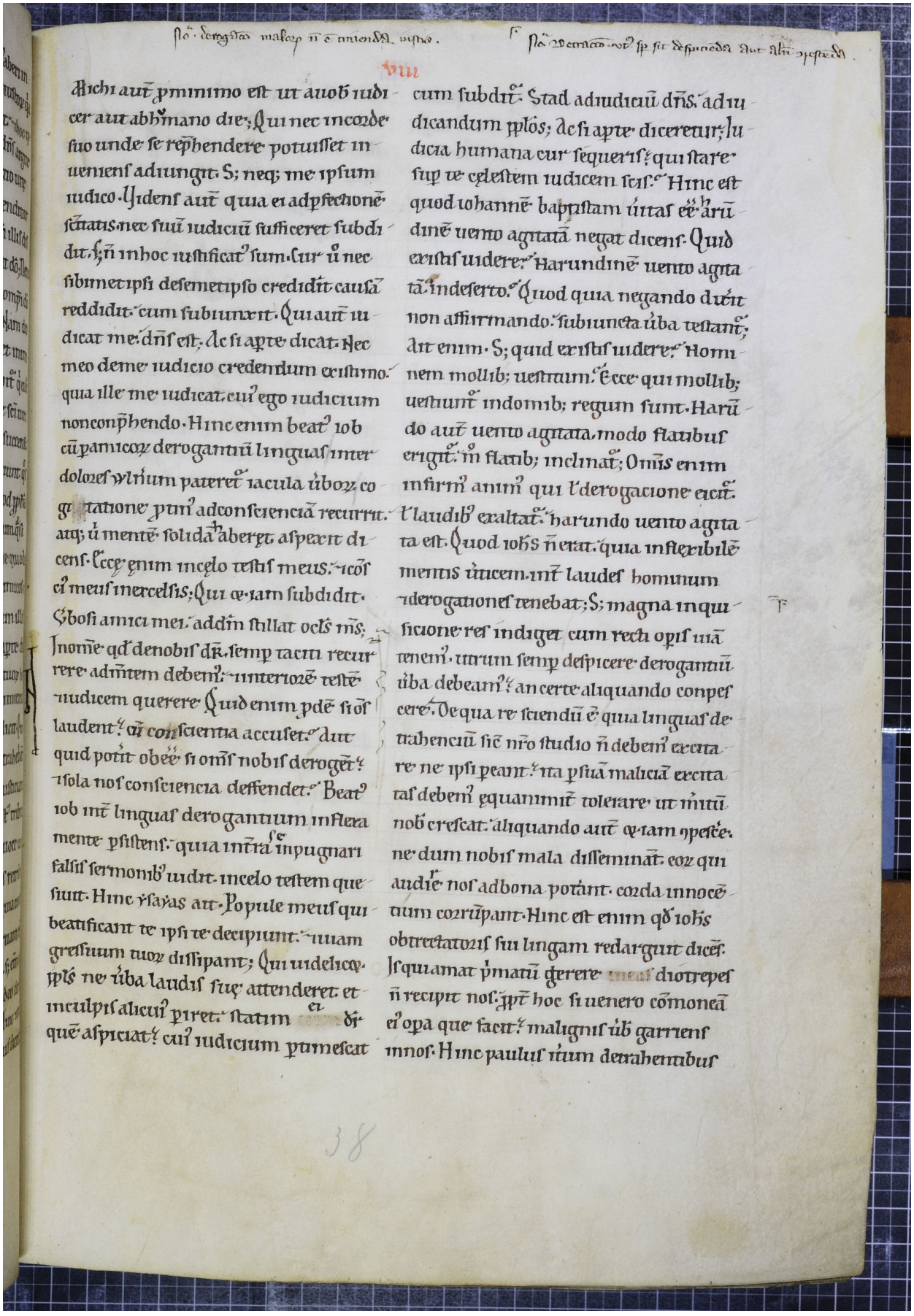

Richi aut̄ pmimo est ut aliq̄s iudi
cet aut abh̄mano die; Qui nec incognita
suo unde se reph̄endere potuisset in
ueniens adiungit. S; neq; me ipsum
iudico. Videns aut̄ quia ei adp̄fectionē
sc̄atus nec suū iudiciū sufficeret subdi
dit. S; n̄ in hoc iustificat̄ sum. cur ū nec
sibimetipsi de semetipso credidit causā
reddidit. cum subiunxit. Qui aut̄ iu
dicat me. dn̄s est. Ac si apte dicat. Nec
meo deme iudicio credendum existimo.
quia ille me iudicat. cui ego iudicium
non conp̄hendo. Hinc enim beat̄ Iob
cū pauicoz derogantiū linguas inter
dolores uulnium pateret iacula ūboz co
gitationē pū adconscientiā recurrit.
atq; ū mente solida aberet aspexit di
cens. Ecce enim in celo testis meus. et
ci meus in excelsis; Qui et iam subdidit.
Ghosi amici mei. ad dn̄m stillat ocl̄s ms;
Inom̄e qd̄ de nobis dr̄. semp tacitu recur
rere ad n̄m tem debem̄. Interiozē teste
iudicem querere. Quid enim pd̄e si os
laudent? ci conscientia accuset. dic
quid potit obesse si oms nobis derogēt?
Sola nos conscientia defendet. Beat̄
Iob int̄ linguas derogantium inflexa
mente psistens. quia int̄ia se impugnari
falsis sermonib̄ uidit. in celo testem que
runt. Hinc ysaias ait. Populi mei qui
beatificant te ipsi te decipiunt. et uiam
gressuum tuoz dissipant; Qui uidelicet
ipsis ne ūba laudis suę attenderet et
in culpis alicui⁹ pret. statim ei dr̄
quē aspiciat? cui iudicium timescat
cum subdit. Stad adiudiciū dn̄s. ad iu
dicandum pplos; Ac si apte diceretur; iu
dicia humana cur sequeris? qui stare
sup te celestem iudicem scis. Hinc est
quod Iohannē baptistam ūtas ee arū
dinē uento agitatā negat dicens. Quid
existis uidere. Harundinē uento agita
tā in deserto. Quod quia negando dicit
non affirmando. subiuncta ūba testant̄;
dit enim. S; quid existis uidere. Homi
nem mollib; uestitum. Ecce qui mollib;
uestiunt̄ in domib; regum sunt. Haru
do aut̄ uento agitata, modo flatibus
erigit̄. in flatib; inclinat̄; Omis enim
infirm̄ animꝰ qui l̄ derogacione excit̄.
l̄ laudib⁹ exaltat̄. harundo uento agita
ta est. Quod Iohs n̄ erat. quia inflexibilē
mentis ūtucem int̄ laudes hominum
derogationes tenebat; S; magna inqui
sicione res indiget cum recti opis uia
nem̄. utrum semp despicere derogantiū
ūba debeam? an certe aliquando conpes
cere. De qua re sciendū e qua linguas de
trahentiū sic n̄ro studio n̄ debem̄ excita
re ne ipsi peant. ita psua malicia excita
tas debem̄ equanimit̄ tolerare. ut mitū
nob⁹ crescat. aliquando aut̄ et iam ppscē
ne dum nobis mala disseminat. eoz qui
audie nos adbona potant. corda innocē
tium corrūpant. Hinc est enim qd̄ Iohs
obtrectatoris sui lingam redarguit dices.
Isquiamat pmanū gerere meas et diotrepes
n̄ recipit nos. ipt̄ hoc si uenero comonea
ei opa que facit. maligns ūb garriens
innos. Hinc paulus ūtum detrahentibus